

И ја имам своју звијезду...

Звијезда као моја најбоља амајлија,
она ми је од свих мојих амајлија најзначајнија.

Она је једна од мањих небеских тијела,
јер, када падне ноћ, као на небо да је сјела.

Можда из ње понекад изађе нека варница,
али ја мислим само кад је падалица.

Не знам да ли је то био само сан,
да имам своју звијезду на један дан.

Када год видим ту малу жуту ствар,
само кажем да је то супер стар.

Изнад мора је небо, на небу звијезде падалице,
које су поред обичних звијезда – луталице.

Све што је лијепо кратко траје,
али тај један дан са звијездом никад не нестаје.

Јована Дразовић IV-1

ОШ „Милан Вуковић“

Ментор: Вања Кривокапић